

I. R. H. P. -27-8.

Verslag van de op 25 en 26 Maart 1946 te Brussel gevoerde besprekingen, ter bijeenkomst van de Commission Quadripartite de la Réglementation Douanière.

De zittingen werden gepresideerd door den Heer J.T.C.G.A. Lebon, Directeur-Général de l'Administration des douanes et accises in België.

De besprekingen werden ingeleid met beschouwingen over de taak der Commissie. Ten aanzien van dit punt bestond aanvankelijk een verschil in opvatting tusschen de Nederlandsche delegatie eenerzijds en de delegaties der andere landen anderzijds.

De Nederlandsche delegatie had zich op het standpunt gesteld, dat de Commissie, in overeenstemming met de haar door den Conseil de Coopération Economique verstrekte opdracht, haar studie zou moeten beperken tot die onderwerpen van de "Proposals" (voorkomende in het Amerikaansche memorandum van 6 December 1944), welke betrekking hebben op indirect protectionisme en voorts, dat een diepgaande studie werd beoogd, welke in breed verband - namelijk door vertegenwoordigers van alle belanghebbende departementen - ware ter hand te nemen.

De delegaties der andere landen waren daarentegen van oordeel, dat de Commissie moest worden gezien als een adviseerend college van douaneexperts. Dit college zou enkel tot taak hebben, den Conseil op douanetechnisch gebied voor te lichten aangaande alle in de "Proposals" aan de orde gestelde vraagstukken, ongeacht of deze al dan niet op het terrein van het indirect protectionisme liggen.

De Conseil heeft zich in zijn laatstelijk in Luxemburg gehouden zitting op dit punt uitgesproken en overeenkomstig de zienswijze van de Nederlandsche delegatie de taak der Commissie beperkt tot het in studie nemen van de onderdeelen der "Proposals", welke het douaneregime en het indirect protectionisme behandelen (afdeeling A) en in verband hiermede de onderwerpen van afdeeling H.

Ter zitting wordt nu besloten, dat voor elk der in de Commissie vertegenwoordigde landen nota's zullen worden opgesteld, waarin de voorstellen, vervat in de afdeelingen A en H, afzonderlijk zullen worden behandeld.

De Nederlandsche delegatie wijst er op, dat bij de bestudeering van deze voorstellen punten naar voren kunnen komen, welke in de "Proposals" niet zijn aangevoerd. Zij stelt de vraag, of de Commissie zich gebonden moet achten aan de onderwerpen, behandeld in de "Proposals" dan wel nieuwe daaraan kan toevoegen. De vergadering is unaniem van gevoelen, dat het stellig aanbeveling verdient, de "Proposals" aan te vullen met daarin niet opgenomen onderwerpen, waarvan bespreking ter preparatory conference van belang kan zijn. De Conseil zal suggesties op dit gebied zeker op prijs stellen.

Vervolgens wordt overgegaan tot bespreking van

De zittingen werden gepresideerd door den Heer J.T.C.G.A. Lebon, Directeur-Général de l'Administration des douanes et accises in Belgique.

De besprekingen werden ingeleid met beschouwingen over de taak der Commissie. Ten aanzien van dit punt bestond aanvankelijk een verschil in opvatting tusschen de Nederlandsche delegatie eenerzijds en de delegaties der andere landen anderzijds.

De Nederlandsche delegatie had zich op het standpunt gesteld, dat de Commissie, in overeenstemming met de haar door den Conseil de Coopération Economique verstrekte opdracht, haar studie zou moeten beperken tot die onderwerpen van de "Proposals" (voorkomende in het Amerikaansche memorandum van 6 December 1944), welke betrekking hebben op indirect protectionisme en voorts, dat een diepgaande studie werd beoogd, welke in breed verband - namelijk door vertegenwoordigers van alle belanghebbende departementen - ware ter hand te nemen.

De delegaties der andere landen waren daarentegen van oordeel, dat de Commissie moest worden gezien als een adviseerend college van douaneexperts. Dit college zou enkel tot taak hebben, den Conseil op douanetechnisch gebied voor te lichten aangaande alle in de "Proposals" aan de orde gestelde vraagstukken, ongeacht of deze al dan niet op het terrein van het indirect protectionisme liggen.

De Conseil heeft zich in zijn laatstelijk in Luxemburg gehouden zitting op dit punt uitgesproken en overeenkomstig de zienswijze van de Nederlandsche delegatie de taak der Commissie beperkt tot het in studie nemen van de onderdeelen der "Proposals", welke het douaneregime en het indirect protectionisme behandelen (afdeeling A) en in verband hiermede de onderwerpen van afdeeling H.

Ter zitting wordt nu besloten, dat door elk der in de Commissie vertegenwoordigde landen nota's zullen worden opgesteld, waarin de voorstellen, vervat in de afdeelingen A en H, afzonderlijk zullen worden behandeld.

De Nederlandsche delegatie wijst er op, dat bij de bestudeering van deze voorstellen punten naar voren kunnen komen, welke in de "Proposals" niet zijn aangevoerd. Zij stelt de vraag, of de Commissie zich gebonden moet achten aan de onderwerpen, behandeld in de "Proposals" dan wel nieuwe daaraan kan toevoegen. De vergadering is unaniem van gevoelen, dat het stellig aanbeveling verdient, de "Proposals" aan te vullen met daarin niet opgenomen onderwerpen, waarvan bespreking ter preparatory conference van belang kan zijn. De Conseil zal suggesties op dit gebied zeker op prijs stellen.

Vervolgens wordt overgegaan tot bespreking van de voorloopig opgestelde nota's, waarin door elk der landen beschouwingen worden gegeven over eenige der belangrijkste vraagstukken, voorkomende in de afdeelingen A en H.

Het blijkt, dat de Nederlandsche nota voorzien is van een inleiding van algemeenen aard. Deze inleiding zal kunnen dienen bij de samenstelling van het door de Commissie aan den Conseil uit te brengen rapport.

De Voorzitter brengt bezwaren naar voren tegen het Nederlandsche systeem van heffing van statistiekrecht bij den invoer van goederen naar de waarde van die goederen, hetgeen naar zijn oordeel het statistiekrecht het karakter verleent van een "droit réel".

Daartegenover wordt van Nederlandsche zijde de aandacht gevestigd op de voordeelen van het Nederlandsche systeem, dat wel in sterke mate het doen van juiste waarde-aangiften bij uitvoer stimuleert en daarom in het belang van een betrouwbare uitvoerstatistiek welhaast onontbeerlijk is.

Achtereenvolgens komen nu de navolgende onderwerpen ter sprake:

I. Merken van oorsprong: De Fransche nota betreffende de merken van oorsprong wordt in discussie gebracht.

Rekening houdende met eenige opmerkingen, welke tot wijziging leiden, wordt het standpunt der Commissie ten aanzien van dit onderwerp geformuleerd en in het proces-verbaal van de zitting vastgelegd.

De Nederlandsche delegatie brengt ter sprake haar aanbeveling tot unificatie van de voorschriften betreffende de merken van oorsprong (bijv. de plaats waar - en de vorm, waarin deze merken moeten worden aangebracht]. Zij wijst er op, dat de bij den export van goederen geïnteresseerde fabrikanten en handelaren met een dergelijke unificatie ten zeerste zouden zijn gediend; immers het nagaan en op de hoogte blijven van de eischen betreffende oorsprongsmerken, welke elk land afzonderlijk stelt, is tijdroovend en kost extra-personeel, terwijl in sommige landen de voorgeschreven merkng nauwelijks uitvoerbaar is.

Besloten wordt, dat van Nederlandsche zijde een nader voorstel zal worden gedaan, waarin de bezwaren, verbonden aan het verschil in eischen ten aanzien van merken van oorsprong duidelijk zullen worden geïllustreerd.

II. Anti-dumpingrechten: Dit onderwerp geeft aanleiding tot een uitvoerige gedachtenwisseling.

Een geoorloofde toepassing van anti-dumpingrechten kan eerst worden geformuleerd, nadat zal zijn vastgesteld, in welke gevallen dumping aanwezig is.

Het definieeren van het dumpingbegrip blijkt uitermate moeilijk te zijn.

De vraag rijst, of volstaan kan worden met beschouwingen over anti-dumpingrechten als afweermiddel tegen commerciële dumping, dan wel, of in dit verband tevens de andere vormen (valuta-dumping, sociale dumping) moeten worden gezien en voorts, of enkel de dumping d'etat dan wel tevens de privé-dumping door anti-dumpingrechten moet en kan worden getroffen.

De opvattingen van de vertegenwoordigers loopen uiteen.

De Nederlandsche delegatie acht het gewenscht het verschijnsel van dumping, welke een prijsdiscriminatie is, duidelijk te onderscheiden van geheel andere verschijnselen als z.g. sociale en valuta-dumping. Het verdient aanbeveling deze laatste verschijnselen in de beschouwingen ter zijde te laten. Zij is van oordeel dat getracht moet worden de dumping, welke een prijsdiscriminatie is en waartegen anti-dumpingrechten moeten worden toegepast,

De Voorzitter brengt bezwaren naar voren tegen het Nederlandsche systeem van heffing van statistiekrecht bij den invoer van goederen naar de waarde van die goederen, hetgeen naar zijn oordeel het statistiekrecht het karakter verleent van een "droit réel".

Daartegenover wordt van Nederlandsche zijde de aandacht gevestigd op de voordeelen van het Nederlandsche systeem, dat wel in sterke mate het doen van juiste waarde-aangiften bij uitvoer stimuleert en daarom in het belang van een betrouwbare uitvoerstatistiek welhaast onontbeerlijk is.

Achtereenvolgens komen nu de navolgende onderwerpen ter sprake:

I. Merken van oorsprong: De Fransche nota betreffende de merken van oorsprong wordt in discussie gebracht.

Rekening houdende met eenige opmerkingen, welke tot wijziging leiden, wordt het standpunt der Commissie ten aanzien van dit onderwerp geformuleerd en in het proces-verbaal van de zitting vastgelegd.

De Nederlandsche delegatie brengt ter sprake haar aanbeveling tot unificatie van de voorschriften betreffende de merken van oorsprong (bijv. de plaats waar - en de vorm, waarin deze merken moeten worden aangebracht). Zij wijst er op, dat de bij den export van goederen geïnteresseerde fabrikanten en handelaren met een dergelijke unificatie ten zeerste zouden zijn gediend; immers het nagaan en op de hoogte blijven van de eischen betreffende oorsprongsmerken, welke elk land afzonderlijk stelt, is tijdroovend en kost extra-personeel, terwijl in sommige landen de voorgescreven merkning nauwelijks uitvoerbaar is.

Besloten wordt, dat van Nederlandsche zijde een nader voorstel zal worden gedaan, waarin de bezwaren, verbonden aan het verschil in eischen ten aanzien van merken van oorsprong duidelijk zullen worden geïllustreerd.

II. Anti-dumpingrechten: Dit onderwerp geeft aanleiding tot een uitvoerige gedachtenwisseling.

Een geoorloofde toepassing van anti-dumpingrechten kan eerst worden geformuleerd, nadat zal zijn vastgesteld, in welke gevallen dumping aanwezig is.

Het definieeren van het dumpingbegrip blijkt uitermate moeilijk te zijn.

De vraag rijst, of volstaan kan worden met beschouwingen over anti-dumpingrechten als afweermiddel tegen commerciële dumping, dan wel, of in dit verband tevens de andere vormen (valuta-dumping, sociale dumping) moeten worden gezien en voorts, of enkel de dumping d'état dan wel tevens de privé-dumping door anti-dumpingrechten moet en kan worden getroffen.

De opvattingen van de vertegenwoordigers loopten uiteen.

De Nederlandsche delegatie acht het gewenscht het verschijnsel van dumping, welke een prijsdiscriminatie is, duidelijk te onderscheiden van geheel andere verschijnselen als z.g. sociale en valuta-dumping. Het verdient aanbeveling deze laatste verschijnselen in de beschouwingen ter zijde te laten. Zij is van oordeel dat getracht moet worden de dumping, welke een prijsdiscriminatie is en waartegen anti-dumpingmaatregelen kunnen worden genomen, nader te omschrijven, waarmede de vergadering zich kan vereenigen. Voor de omschrijving van dit begrip kan tot

grondslag worden genomen de door de Belgische delegatie gegeven definitie. Aan die omschrijving waren dan toe te voegen de navolgende elementen:

- a. dat de binnenlandsche industrie moet worden bedreigd;
- b. dat de dumping moet uitgaan van een beschermd industrie.

De andere delegaties kunnen zich met die toevoegingen niet vereenigen; zij verklaren zich voorstanders van een meer algemeene - daardoor uiteraard vager - doch naar gemeend wordt, sterker definitie.

Uitgaande van de Belgische beschouwingen aangaande anti-dumpingrechten, wordt door de commissie een resolutie opgesteld, waarin het begrip "dumping" wordt gedefinieerd.

De Nederlandsche delegatie zal daaraan een afzonderlijke nota toevoegen, waarin zij haar standpunt met betrekking tot het dumpingprobleem nader zal uiteenzetten. III. Het waardebegrip als grondslag voor de heffing van invoerrechten: In verband met de Fransche vertaling van de desbetreffende bepaling der "proposals" wordt er van Nederlandsche zijde op gewezen, dat niet wordt beoogd het opstellen van een gemeenschappelijke waarde-definitie, welke internationaal verbindend zou zijn, doch dat wordt voorgesteld "overeengekomen beginselen ten uitvoer te brengen met betrekking tot het bepalen der belastbare waarde", terwijl voorts dient te worden samengewerkt bij de uitwerking van methoden van waardebepaling, derhalve ten aanzien van de procedure tot vaststelling van de waarde in geval van geschillen.

Van Nederlandsche zijde worden de voordeelen belicht van de Nederlandsche waarde-definitie, welke zeer ten voordeele van den importeur werkt en een vrije prijsvorming aanvaardt op basis van buitenlandsche exportprijzen, c.q. kooprijzen.

In het Belgische en Fransche stelsel wordt de prijs van de binnenlandsche industrie of op de binnenlandsche markt ("home market value") als voornaamste factor voor de waarde-aangifte genomen. Van Belgische en Fransche zijde wordt betoogd, dat dit criterium in elk geval als correctie op den kooprijzen moet worden gehandhaafd. Frankrijk is bereid het te laten vallen, indien ook andere landen, speciaal ook Amerika daartoe bereid is.

Voorts wordt nog van gedachten gewisseld over de kwestie, welke kosten bij den invoer van goederen in de aan te geven waarde moeten worden begrepen (kosten tot de plaats van vrijmaking of kosten tot de grens).

Ook wordt nog gewezen op de bezwaren, welke verbonden kunnen zijn aan het ontslag van goederen tegen borgstelling, indien voor den invoer van die goederen waarde-contingenten zijn vastgesteld.

Met betrekking tot de waardeprocedure wordt overeengekomen, dat nota's zullen worden opgesteld, waarin behandeld zal worden de regeling van deze procedure in de verschillende landen en tevens de verrichtingen van de ambtenaren in zake waarde-bepaling en waarde-beoordeeling.

Tenslotte wordt de eerstvolgende bijeenkomst van de Commissie vastgesteld op 6 Mei 1946 te Brussel.

- a. dat de binnenlandsche industrie moet worden bedreigd;
- b. dat de dumping moet uitgaan van een beschermde industrie.

De andere delegaties kunnen zich met die toevoegingen niet vereenigen; zij verklaren zich voorstanders van een meer algemeene - daardoor uiteraard vager - doch naar gemeend wordt, sterker definitie.

Uitgaande van de Belgische beschouwingen aangaande anti-dumpingrechten, wordt door de commissie een resolutie opgesteld, waarin het begrip "dumping" wordt gedefinieerd.

De Nederlandsche delegatie zal daaraan een afzonderlijke nota toevoegen, waarin zij haar standpunt met betrekking tot het dumpingprobleem nader zal uiteenzetten.

III. Het waardebegrip als grondslag voor de heffing van invoerrechten: In verband met de Fransche vertaling van de desbetreffende bepaling der "proposals" wordt er van Nederlandsche zijde op gewezen, dat niet wordt beoogd het opstellen van een gemeenschappelijke waarde-definitie, welke internationaal verbindend zou zijn, doch dat wordt voorgesteld "overeengekomen beginselen ten uitvoer te brengen met betrekking tot het bepalen der belastbare waarde", terwijl voorts dient te worden samengewerkt bij de uitwerking van methoden van waardebepaling, derhalve ten aanzien van de procedure tot vaststelling van de waarde in geval van geschillen.

Van Nederlandsche zijde worden de voordeelen belicht van de Nederlandsche waarde-definitie, welke zeer ten voordeele van den importeur werkt en een vrije prijsvorming aanvaardt op basis van buitenlandsche exportprijzen, c.q. koopprijzen.

In het Belgische en Fransche stelsel wordt de prijs van de binnenlandsche industrie of op de binnenlandsche markt ("home market value") als voornaamste factor voor de waarde-aangifte genomen. Van Belgische en Fransche zijde wordt betoogd, dat dit criterium in elk geval als correctie op den koopprijs moet worden gehandhaafd. Frankrijk is bereid het te laten vallen, indien ook andere landen, speciaal ook Amerika daartoe bereid is.

Voorts wordt nog van gedachten gewisseld over de kwestie, welke kosten bij den invoer van goederen in de aan te geven waarde moeten worden begrepen (kosten tot de plaats van vrijmaking of kosten tot de grens).

Ook wordt nog gewezen op de bezwaren, welke verbonden kunnen zijn aan het ontslag van goederen tegen borgstelling, indien voor den invoer van die goederen waarde-contingenten zijn vastgesteld.

Met betrekking tot de waardeprocedure wordt overeengekomen, dat nota's zullen worden opgesteld, waarin behandeld zal worden de regeling van deze procedure in de verschillende landen en tevens de verrichtingen van de ambtenaren in zake waarde-bepaling en waarde-beoordeeling.

Tenslotte wordt de eerstvolgende bijeenkomst van de Commissie vastgesteld op 6 Mei 1946 te Brussel.

's Gravenhage, 19 April 1946.